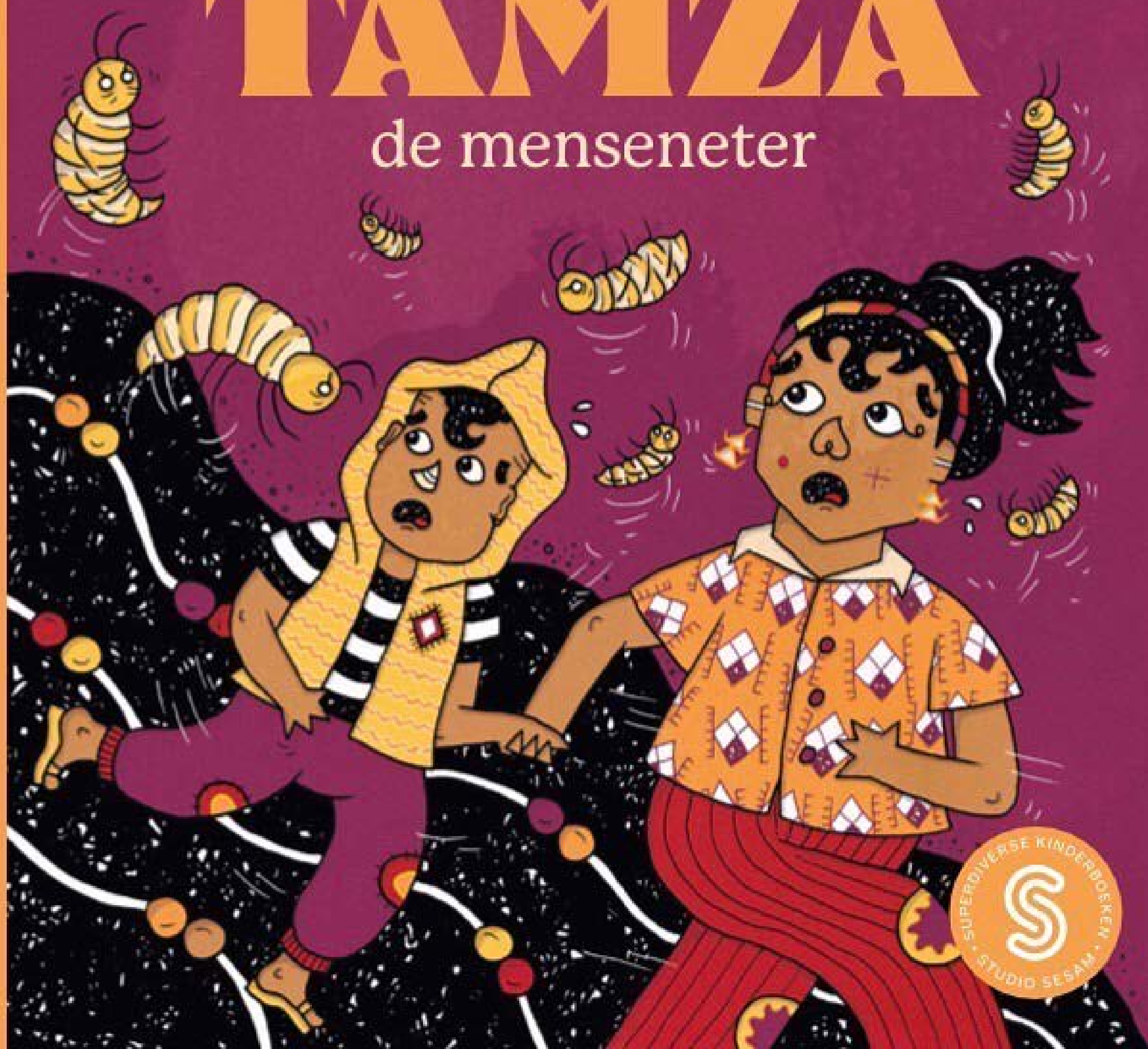

Asma Ould Aissa & Hannah Van der Cruyssen

TAMZA

de menseneter

Studio Sesam brengt kleur in kinderboeken, auteurs groeiden op in twee culturen

Er zijn bij Studio Sesam zeven nieuwe prentenboeken uitgebracht die geschreven zijn door auteurs die zelf in twee culturen opgroeiden. Ze brengen verhalen die dicht aanleunen bij hun eigen jeugdherinneringen. Van een Berbersprookje tot de koffers vol schatten van oma of de vrolijke chaos bij *babushka* uit Kirgizië. Svetlana Romanova: "We zijn verrast hoeveel herinneringen en emoties onze verhalen teweegbrengen."

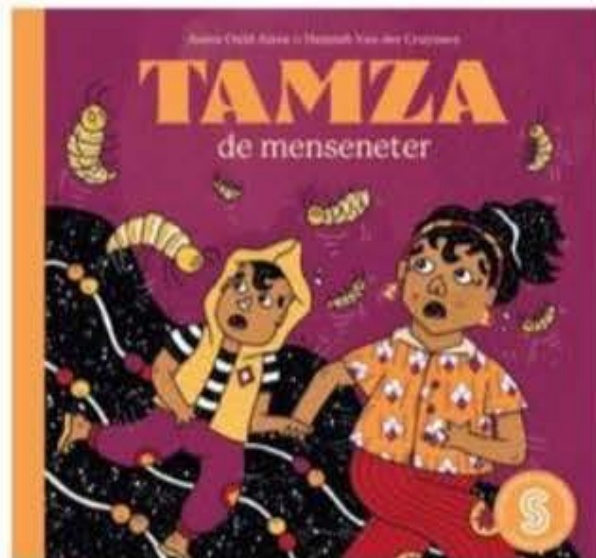
TEKST: Maaïke Floor /
BEELD: Joris Herregods, RR

Van Berbersprookje tot de vrolijke chaos bij 'babushka'

ASMA OULD AISSA
MAROKKAANSE ROOTS

"Veel Berbers kennen de verhalen van Tamza de menseneter"

Als klein meisje kreeg Asma van haar moeder de verhalen te horen over Tamza, de menseneter. "Dat is een legendarisch personage. Je kunt haar een beetje vergelijken met de heks uit *Hans en Grietje*. Ze probeert kinderen te lokken, mest ze vet als ze te mager zijn en peuzelt ze daarna lekker op", vertelt Asma Ould Aissa (40).

Voor Asma is het niet haar eerste boek. In 2015 bracht ze al een prentenboek uit: *Safia en de droombellen*. "Ik heb altijd graag geschreven, maar ik zag mezelf nooit als kinderboekenschrijfster. Ik dacht vroeger dat je alles zelf moest doen, maar je wordt omringd door een heel team. Dat is een fijne manier van werken. Als ik soms op scholen kom vertellen over mijn boek dan voel ik het enthousiasme van die kinderen. Het gebeurt dat

kinderen na afloop van mijn verhaal ineens ook jeugdauteur willen worden, terwijl ze ervoor niet wisten dat dat een mogelijkheid was. Ik wil verhalen uit de Berbercultuur graag meegeven aan andere kinderen. Het is fijn als kinderen die zelf Marokkaanse roots hebben zich herkennen in het soort verhaal of de beelden, zonder dat het er dik bovenop ligt dat het een Berbersprookje is. Ik hoop en denk dat iedereen zich erin kan herkennen. Het gaat over kinderen die kattenkwaad uithalen en dan iets spannends meemaken."

Beetje gruwelijk, maar aantrekkelijk

De verhalen van Tamza zijn een beetje gruwelijk, zoals zo veel sprookjes, maar daarom ook extra aantrekkelijk.

In de bewerking van Asma Ould Aissa gaan Silya en haar naïeve broertje Amar cactusvijgen plukken, net iets te ver van huis waardoor ze Tamza tegenkomen. Ze probeert de kinderen naar haar huis te lokken door te zeggen dat ze couscous met rozijnen zal klaarmaken. "Als ze daar zijn, blijken de rozijnen eigenlijk luizen te zijn. Silya merkt ook op dat er een Berberse hakmolen in het huis staat, waar resten van botten, tanden en nagels in zitten. Ze vermoedt dat ze bij Tamza beland zijn en ze bedenken een ontsnapingsplan. De ezel in de stal helpt hen daarbij."

Silya zegt haar broertje dat hij de deur niet mag vergeten. Niet vergeten te sluiten, bedoelt ze, maar Amar neemt haar woorden nogal letterlijk en neemt de deur mee. Uiteindelijk komt die nog van pas om Tamza mee te verpletteren. "Hij is naïef, maar tegelijkertijd ook de held", vertelt Asma. "Dat verhaal van die deur verwijst naar een Marokkaans spreekwoord. In Berbersprookjes wordt de heks amper omschreven, dus heb ik dat in mijn boek ook niet gedaan. Het is aan de lezers om te oordelen over haar. In sommige verhalen heeft ze ook goede kanten en ontfermt ze zich bijvoorbeeld over een weesmeisje."

Research

Asma Ould Aissa deed research in geschreven bronnen, maar sprak ook met haar moeder, tantes en vrienden over de verhalen. "Sommige vrienden kenden de verhalen niet, maar gebruikten wel het woord 'Tamza' als ze het over iemand hadden die heel gulzig is of onsympathiek. Voor hen was het dus ook een ontdekking dat daar zo veel verhalen over bestaan."

Asma Ould Aissa groeide op in Berchem, maar iedere zomer trok ze met haar ouders, zeven zussen en twee broers in een busje naar Al Hoceima in het Rifgebergte. "Die twee culturen horen bij mij, maar ik vond daar nooit iets over terug in de boeken die ik als kind las. Ik voelde me nog het meest verwant met *Matilda* van Roald Dahl of met *Pippi Langkous*, omdat dat ook kinderen zijn die een beetje anders waren dan de rest. In mijn puberteit gingen de enige jeugdboeken met een link naar Marokko over meisjes die uitgehuwelijkt werden, maar daar herkende ik mij ook niet in. Daarom vind ik het belangrijk dat kinderboeken heel divers zijn."

Illustratrice Hannah Van der Cruysen heeft het verhaal van Tamza mooi geïllustreerd. "Ook zij heeft daar veel research voor gedaan. Het valt de lezer misschien amper op, maar zowel Tamza als Silya hebben een gezichtstatoeage, wat heel typisch is voor de Berbercultuur."

